

ת"פ 68799/07/18 - מדינת ישראל נגד סאגר אל הזייל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 68799-07-18 מדינת ישראל נ' אל הזייל

בפני
בעניין: כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאגר אל הזייל

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד חיה אורנשטיין

ב"כ הנאשם עו"ד דורון לוי

גזר דין

רקע וקורות ההליך

הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (במ/1), בעבירות **נהיגה פוחזת של רכב**, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק; **נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961 וכן **נהג חדש צעיר ללא מלווה**, לפי סעיף 12א(ד)(1) לפקודה הנ"ל.

על פי כתב האישום בו הודה, ביום 28.4.18 הורה קצין משטרה על פסילת רישיון נהיגה מנהלית לנאשם לתקופה של 30 יום. על אף האמור, ביום 14.5.18 בשעה 21:58 לערך, נהג הנאשם ברכב, בכפר ג'וזאריש. משכרזה לו נידת משטרה לעצור, הגביר את מהירות הנסיעה, הפעיל אור כתום מהבהב על גג הרכב ונהג בפראות בכך שעלה על דרך עפר, בה שהו באותה עת אנשים. אלה נאלצו לסטות הצידה על מנת למנוע פגיעת הרכב בהם. בעת שהניידת דלקה אחר הנאשם תוך הפעלת סירנה, הושלכו חפצים שונים מהרכב על נידת המשטרה, אשר פגעו בה. משנעצר הרכב בסמוך לחניון משאיות, יצא ממנו הנאשם ורץ לכיוון שטח פתוח עד אשר הגיע לתעלה בוצית. הנאשם סירב להוראת שוטר לצאת מן התעלה ולאחר שהודע לו על מעצרו התנגד לאחיזת השוטר ודחף את ידו לאחור.

נוכח גילו הצעיר, נשלח הנאשם לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר בעניינו.

ביום 5.8.19 ניתן תסקיר ממנו עלה, בין היתר, כי שירות המבחן התייחס לנסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כמי שהתייתם מאימו בגיל צעיר. עוד עלה כי הנאשם התייחס באופן מטשטש לביצוע העבירות. הנאשם, נעדר עבר פלילי, בעל אישיות לא מגובשת, המקשה עליו לייחס אחריות פנימית להתנהלותו הבעייתית ולשמור על גבולות חיצוניים ברורים. עוד מתקשה הנאשם להכיר בסמכות חיצונית ולקבל את הגבולות המוצבים בפניו, כמו גם אינו נרתע מהחוק ומפני הסנקציות הכלולות בהפרתו, באופן שיסייע לו להימנע מעבירות. הנאשם פועל באינטנסיביות ובעל "תחושות קשות" כלפי אנשי מרות, עליהם הוא משליך אחריות למעשיו. עם זאת, הנאשם ביטא רצון ראשוני לניהול אורח חיים נורמטיבי יותר וויתור על דפוסים שוליים בחייו. הנאשם דחה את האפשרות הטיפולית שהוצעה לו, בדמות קידום צעירים בסיכון בהשכלה, תעסוקה ובריאות ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

בישיבת יום 10.9.19 עתר הסניגור לקבלת תסקיר משלים, בניסיון לשפר את תמונת המצב העולה מן התסקיר. עוד עתר לכך כי השירות יקצה קצין מבחן דובר ערבית. לאור בקשת המאשימה, הסכים הסניגור לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם ולהעדר עבר פלילי, מצאתי לקבל את שתי הבקשות. בהתאם הוריתי הן על קבלת תסקיר משלים והן על קבלת חוות דעת הממונה.

ביום 4.11.19 ניתן תסקיר משלים, לאחר פגישה שאלה צורפה גם נציגת שירות הדוברת ערבית. מן התסקיר עלה כי הנאשם גילה נוקשות, מיעט בדיבור, התקשה להתייחס למוקדי הסיכון בהתנהלותו, סירב להתייחס לחלק מן השאלות אשר נשאל ואף נהג בתוקפנות וחוסר סבלנות. הנאשם ציין באופן לאקוני וחוסר רצינות כי הוא מוכן להשתלב בטיפול אך מעשית לא שיתף פעולה והמעט מאחריותו לעבירות בהן הודה והורשע. לאור האמור התרשם השירות כי הנאשם עדיין נעדר תובנה באשר לחומרת מעשיו ומתקשה לקחת אחריות על מעשיו. משכך נמנע גם עתה שירות המבחן, מממן המלצה טיפולית בעניינו.

ביום 14.11.19 התקבל דיווח מן הממונה על עבודות השירות ממנו עלה כי על אף שהוא זומן מספר פעמים, נמנע הנאשם מלהתייצב לפגישה.

בישיבת יום 26.11.19 עתר הסניגור, לפני משורת הדין, להורות על שליחת הנאשם פעם נוספת הן לשירות המבחן והן לממונה. ב"כ הנאשם שב וטען כי על אף תמונת המצב העגומה, עסקין במי שהתקשה לתקשר עם הגורמים הנ"ל וכי למצער חלק מהתנהלותו נובעת מקשיי הבנה והתנהלות. הנאשם עצמו טען בפניי כי לא הבין את שנאמר לו בשירות המבחן. אביו של הנאשם פנה בבכי לקבלת רחמי בית המשפט על בנו, בתארו את מסכת חייהם הקשה ובבקשה למנוע בכל מחיר את כליאת בנו במאסר ממשי.

ב"כ המאשימה, בהגינותה, הסכימה לשליחת הנאשם פעם נוספת לממונה על עבודות השירות, אם כי התנגדה לשליחת הנאשם פעם שלישית לשירות המבחן.

לאחר שמצאתי כי התסקירים שבפניי מגובשים, לא מצאתי כל הצדקה להפניית הנאשם פעם שלישית לשירות המבחן ועם זאת נעתרתי לבקשת הדחיה לשם קבלת חוות דעת ממונה.

ביום 30.12.19 התקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עלה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות החל מיום 27.2.20 במרכז יום לקשיש שברמלה. עם זאת הביע הממונה חשש כי לאור התנהלות הנאשם בהליך זה, כמתואר לעיל, קיים ספק האם יוכל הוא לבצע את העבודות ברציפות וכנדרש. משכך התבקשה בית המשפט להזהיר את הנאשם מפני תוצאות אי מילוי הוראות הממונה.

בישיבת יום 2.2.20 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ועם זאת לחובתו חמש הרשעות קודמות מתחום התעבורה (במ/1 מיום 2.2.20). בגין אלה נדון בין היתר לפסילה ולפסילה נוספת, שתחילתה ביום 12.3.20. בטיעוניה לעונש ציינה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, זאת בהתייחס לכך שהנאשם, שהינו נהג חדש, נהג ללא מלווה, בזמן פסילה, באופן מסוכן שאילץ אנשים לסטות מהדרך כדי להימנע מפגיעה ואף הפריע לשוטר שניסה לעוצרו. עוד הוסיפה כי בכך פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם ביטחון המשתמשים בדרך וכן בשלטון החוק.

המאשימה הפניתה לעולה מן התסקירים באשר לאי נטילת הנאשם אחריות למעשיו והעדר המלצה טיפולית בעניינו. לשיטת המאשימה, על רקע פסיקה אותה הציגה, מתחם העונש נע בנסיבות בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ולבין 12 חודשי מאסר בפועל. באשר לפסילה נטען, כי מתחם הפסילה נע בנסיבות בין שנתיים ל- 5 שנות פסילה בפועל. נוכח גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי, למעט עבר תעבורתי, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר שאפשר וירוצה בעבודות שירות לצד פסילה בחלקו הגבוה של המתחם, במצטבר לפסילה שמיום 12.3.20 ולרבות מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי הנאשם צעיר יליד 2000 אשר היה כבן 18 וחצי בעת ביצוע המעשים, נעדר עבר פלילי. נטען כי כתב האישום המתוקן יכול היה על פי טיבו להיות מוגש לבית המשפט לתעבורה. עברו התעבורתי של הנאשם אינו עבר משמעותי ולמעשה העבירה החמורה ביותר היא עבירת הנהיגה בזמן פסילה המיוחסת לו בתיק זה. עסקינן במי שמעד באופן חד פעמי, עובד למחייתו כנהג באגר באתר בנייה ואינו מנהל אורח חיים עברייני או שולי. הסניגור עמד על הרקע המשפחתי המורכב של הנאשם: אביו השווה בארץ ממניעים הומניטריים, פטירת אימו בהיותו כבן 6 ממחלה ועוד.

לשיטת ב"כ הנאשם, מתחם העונש מתחיל בעונש מאסר על תנאי, הסניגור הציג פסיקה לתמיכה בטיעונו, ביקש לאבחן את הפסיקה מטעם המאשימה וטען כי לאור יתר טיעונו, עסקינן במקרה המצדיק הסתפקות במאסר מותנה בלבד וקנס כספי.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה,

המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

עסקינן בנסיבות ב"אירוע אחד" וזאת בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, מיום 29.10.14). אף לא נטען אחרת ע"י בעלי הדין.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם סיכון חייהם, שלומם ורכושם של המשתמשים בדרך, פגיעה בתחושת הביטחון של הציבור, כיבוד החלטות שיפוטיות ושמירה על שלטון החוק. במקרים של מנוסה מרשויות החוק, הערכים החברתיים כוללים גם את יכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהביא עבריינים לדין.

מדיניות הענישה הנהוגת מלמדת ככלל על ענישה בנסיבות מעין אלה, הנעה בין מאסר בעבודות שירות לנאשמים בעלי עבר פלילי קל ועד למאסר ממשי לנאשמים בעלי עבר פלילי מכביד:

א. ברע"פ 665/11 **עמאר נ' מדינת ישראל** (24.1.11) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בשש עבירות של נהיגה בפסילה וללא ביטוח ושתי עבירות של נהיגה ללא רישיון תקף. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, נידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה בת שנה.

ב. ברע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** (15.2.12) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בנהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון תקף וללא ביטוח. הנאשם בעל עבר תעבורתי מכביד, אולם מעולם לא הורשע בנהיגה בזמן פסילה, נסיבות חייו קשות. נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. בע"פ 1880/12 **אבו זהירה נ' מדינת ישראל** (2.7.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, מעבר רמזור באור אדום (שתי עבירות) ונהיגה במהירות בלתי סבירה ונדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ד. ברע"פ 6191/10 **גרשמן נ' מדינת ישראל** (24.8.10) נדחתה בקשת ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח ונהיגה ללא חגורת בטיחות ונידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. לנאשם הרשעות קודמות.

ה. בת"פ (מח' נצ') 36491-09-12 **מדינת ישראל נ' הייב** (3.3.13) הורשע נאשם בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ואי מתן זכות קדימה. המדובר במרדף בתוככי עיר אשר סיכן עוברי אורח תוך עקיפה אסורה ונטישת הרכב. לנאשם עבר פלילי משמעותי ועבר תעבורתי. נקבע מתחם שבין 7 ל- 20 חודשי מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (מח' י-ם) 14534-06-13 **מדינת ישראל נ' מדבוח** (18.2.15) הורשע נאשם בעבירות של מעשי

פיזיות ורשלנות ונהיגה רכב ללא רישיון. המדובר במרדף שסיכן עוברי אורח לרבות ילדים, אם כי נמשך מאות מטרים ובמהירות שאינה גבוהה. הנאשם בן 18.5 ללא הרשעות קודמות. נקבע מתחם שבין מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. נדון ל-6 חודשי עבודות שירות.

ז. בת"פ (מח' ב"ש) 13294-05-13 **מדינת ישראל נ' טראבין** (7.7.14) הורשע נאשם בעבירה של נהיגה בפיזיות. הנאשם נכנס לרכבו והחל בנסיעה מהירה ומסוכנת כדי להימלט משוטרים אשר דלקו אחריו בניידת. הנאשם אב ל-8 ילדים, בעל עבר פלילי ישן. נידון בהסדר טיעון ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (מח' נצ') 37452-10-15 **מדינת ישראל נ' דגאשה** (10.1.18) הורשע נאשם בעבירות של מעשה פיזיות רשלנות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה במהירות מופרזת, אי ציות לאור שברמזור, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש ובחוסר זהירות ובעבירות תעבורה נוספות. הנאשם נסע במהירות מופרזת, וכאשר נדרש לעצור הגביר את מהירות נסיעתו, עקף רכבים בצורה מסוכנת, נסע בניגוד לנתיב הנסיעה, ועבר צומת כשברמזור דלק אור אדום. המדובר בנאשם צעיר, לחובתו הרשעה שהתיישנה מבית משפט לנוער ואשר עבר הליך שיקומי משמעותי. בית המשפט קבע מתחם שבין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל, חרג לקולה מהמתחם, משיקולי שיקום, וגזר על הנאשם מאסר על תנאי, מבחן ופסילה.

נתתי דעתי לפסקי הדין אשר הוגשו על ידי הצדדים ואולם לא מצאתי כי יש בהם לשקף את הענישה הראויה בתיק זה, בשים לב לנסיבות אותם מקרים שהוצגו.

לאחר שנדרשתי לכלל השיקולים הרלוונטיים אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לענישה נלווית.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרא שקלתי את כל אלה: עברו התעבורתי של הנאשם, הכולל שתי פסילות בזמן הקצר בו החזיק ברישיון נהיגה, כמו גם את ביצוע העבירות סמוך לאחר שהושתה עליו פסילה מנהלית. עוד שקלתי את העדר ההפנמה ושלילת הצורך הטיפולי, הכל כעולה מן התסקירים.

לקולא שקלתי את כל אלה: ראש וראשון- ניתן משקל משמעותי להודייתו של הנאשם, אשר חסך בזמן שיפוטי ולא ניהל הליך סרק של שמיעת ראיות. כמו כן ניתן משקל משמעותי לגילו הצעיר של הנאשם בכלל ובעת ביצוע העבירות בפרט- בקרבה לגיל הקטנות. הנאשם משתייך לקבוצת הבגירים צעירים, לגביהם יש אינטרס משמעותי לתת משקל לפן השיקומי. עוד נתתי דעתי לכך כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לבד מזה התעבורתי, ובעל מצב אישי- משפחתי מורכב. בשים לב לדברי האב, לא נעדרה משיקולי גם מידת הרחמים.

לאור כל האמור מצאתי להשית על הנאשם עונש המצוי בקרבה לרף התחתון של המתחם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 4 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות על פי חו"ד הממונה מיום 29.12.19.
- ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על מי מן העבירות בהן הורשע, למעט נהיגה ללא רישיון.
- ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור על עבירת הנהיגה ללא רישיון.
- ד. 12 חודשי פסילה בפועל, מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, וזאת במצטבר לעונש הפסילה שהושת עליו בת"ע (תעבורה פתח תקווה) 12510-07-19.
- ה. 4 חודשי פסילה על תנאי, מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים, שלא יעבור עבירה של נהיגה בפזיזות.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, כ"ח שבט תש"פ, 23 פברואר 2020, במעמד הצדדים.